

Η ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΧΑΡΟΥ

Μη φοβηθείς το Χάροντα, όσο κοντά κι αν στέκει,
άν και, απ' όταν γεννηθείς, οπλίζει το ντουφέκι...
Από την πρώτη σου στιγμή πάντα σε σημαδεύει,
σ' όλη την επί γης ζωή, δίπλα σου ενεδρεύει.
Το δάχτυλό του πάντοτε, έτοιμο στην σκανδάλη,
στρέφει την κάννη στην καρδιά ή πάνω στο κεφάλι...
Οι ήρωες τον αγνοούν, δεν θέλουν να τον ξέρουν
και οι δειλοί τον τρέμουνε, τον νοιώθουν κ' υποφέρουν.
Οι συνετοί τον προσπερνούν και οι θρασεείς τον βρίζουν,
οι τολμηροί τον προκαλούν, «μικρόν» τον... αντικρίζουν.
Οι νέοι τον κρατούν μακριά και πέρα από τις σκέψεις
κ' οι γέροι νοιώθουν πλάι τους του Χάροντα τις... βλέψεις!!!

Ποιος είναι αυτός ο χάροντας, του θάνατου το χέρι,
που κάθε ζώσας ύπαρξης το τέλος πάντα φέρει;;;
Τού 'δωσαν Άγγελου φτερά και κοφτερό δρεπάνι,
του υπογράψαν οι Θεοί το φοβερό φερμάνι:
για να θερίζει τη σοδειά σαν ωριμάζει η φύση
κι ακόμα, άνθη και βλαστούς, αν θέλει, ας... τρυγήσει,
με το αιθέριο νέκταρ τους, γλυκά να Τους μεθύσει(τους Θεούς)
κ' αμάραντα, στο ΠΑΝΘΕΟΝ⁽¹⁾ μπουκέτα, να τ' αφήσει!!!
Έτσι, μπερδεύτηκε φρικτά το πώς να ξεχωρίσει
από τα άνθη και βλαστούς, ποιά να πρωτοτρυγίσει...
ΚΑΙ, με κλειστά τα μάτια του, πετάει το δρεπάνι
στης νιότης τον παράδεισο κι όποιο βλαστάρι φτάνει,
το κόβει, και, το άρωμα, το νέκταρ, τον ανθό του,
μ' αιθέριας Άνοιξης πνοή, προσφέρει στο Θεό του!!!
Πίσω, οι μανάδες κόπτονται, χάνουν τη λογική τους...
Μέσα στους τάφους των παιδιών κλειδώνουν τη στοργή τους
μαζί με δάκρυα ατέλειωτα, δροσιά για τα βλαστάρια,
Αγίασμα Αναστάσιμο σε νιές και παλικάρια!

Όταν οι έχθρες μαίνονται, ο Χάροντας μεθάει.

Το φτερωτό μαύρο άλογο καλπάζει, γλιμιντράει...

Δρεπανηφόρο εξορμά μεσ' στων ψυχών τα πλήθη,
θερίζει φίλους και εχθρούς, **χλευάζει αρχές και ήθη,**
ως που το αίμα το ζεστό χυθεί μπροστά, πλημμύρα,
για να θυμίζει στους θνητούς την πιο κακή τους μοίρα!!!

Ο Χάροντας, απρόσκλητος, μάχη δεν πλησιάζει.

Η έχθρα των μαχόμενων ανάμεσα τον βάζει!!!

Στον πόλεμο οι αντίπαλοι, μπροστάρη τους τον βάζουν

για να θερίζει τον εχθρό. ΚΑΙ τα κοράκια κρίζουν
κορμιά εχθρών να σκίζουνε, αίμα ζεστό να πίνουν
και τα κεφάλια των νεκρών τρόπαια ν' απομείνουν
στου...νικητή το θρίαμβο, στις νίκης τη λαχτάρα!
Στου ηττημένου την αυλή, όνειδος και κατάρα...

Στα θύματα των νικητών, της αρετής στεφάνια,
πομπή ηρωικών ψυχών λαμπρή προς τα ουράνια.
Τιμές και δόξες κι έπαινοι και ιστορικά μνημεία,
ύμνους για τους παράδεισους και μνήμη αιωνία!!

Όμως,

ΔΕΝ ξεχωρίζει ο Χάροντας, μπροστά στους σκοτωμένους,
ποιός είναι από τους νικητές, ποιός απ' τους ηττημένους
και ποιός στο μέτωπο μπροστά, ποιός πίσω στους αμάχους
ποιός ήτανε στους θεατές και ποιός στους μονομάχους...
Τους ίδιους θρήνους, οιμωγές, τα ίδια μοιρολόγια,
ίδιες μανάδων οι κραυγές, ίδια θανάτου λόγια
ακούει και συγκλονίζεται, δεν βλέπει μπαϊράκια,
ούτε ποιούς τίμησαν νεκρούς, ποιούς φάγαν τα κοράκια!!!

Κρόνος, Μολώχ, Μινώταυρος και Χάρος, γίνονται ΕΝΑ!!!

Σύμβολα αποτρόπαια με αίματα «θρεμμένα»,

από κορμιά νεανικά, απ' Άνοιξης βλαστάρια:

από νεογέννητα, μωρά, εφήβους, παλικάρια!!!

Αυτήν, σαν Χάρου γειτονιά, φτιάξαν τα παραμύθια

αλλά, οι άφρονες θνητοί την «Έντυσαν» μ' αλήθεια!!!

Τόσοι αιώνες πέρασαν, τόσες ψυχές χαθήκαν
σε πόλεμους αμέτρητους, Χάρου σοδειά γινήκαν...
ΚΑΙ όμως δεν κουράστηκαν το Χάρο να καλούνε
στου πόλεμου τα μέτωπα, που πάντα προκαλούνε,
να πάρει τα δρεπάνια του και ρυθμιστής να γίνει
πάντα σε μια προσωρινή και... ασταθή ειρήνη!

Όσα κι αν λέγει η Θεϊκή κι η ανθρώπινη σοφία,

σβήνουν μπρος στα συμφέροντα και την πλεονεξία.

Ο Θουκυδίδης τό 'γραψε σαφώς στα ιστορικά του⁽²⁾:

«Στη δύναμή του, ο λαός, χρωστάει τη 'λευτεριά του!!!»

ΣΗΜ:

⁽¹⁾. Το «ΠΑΝΘΕΟΝ», ως γνωστόν, είναι η έδρα των Θεών του ΟΛΥΜΠΟΥ στην υψηλότερη κορυφή του, η οποία είναι σχεδόν πάντοτε χιονισμένη και νεφοσκεπής, απροσπέλαστη από τα βλέμματα των θνητών.

⁽²⁾. Ο Θουκυδίδης, στον «Διάλογο των Μηλίων», μεταξύ άλλων σοφότατων ρήσεων, είπε και την εξής φράση «Όσοι (όμως), διατηρούν την ελευθερία τους, το χρωστάν στη δύναμή τους».

Αθήνα, 9 Νοεμβρίου, 2023

Δημήτριος Π. Τόρβας

Αντιστράτηγος ε.α/Επίτιμος Διοικητής ΙΧης μεραρχίας Πεζικού,

Electronic Engineer – MSci In Op. Res. From Cranfield Univ. (England)